

* گیرنده هایی که در اندام های خاصی مستقر شده اند، در گروه **حوالا ویژه**

قرار می گیرند (شامل گیرنده های حس بینایی، شنوایی، تعادل، بویایی و چشایی)

* گیرنده هایی که در بخش های گوناگون بدن پراکنده اند، در گروه **حوالا پیکری**

قرار می گیرند (شامل حس تماس، دما، وضعیت و درد)

ویژگی	حوالا پیکری
گیرنده های مکانیکی - تحریک با تماس، فشار یا ارتعاش - تعدادشان در بخش های مختلف بدن متفاوت است - تعداد زیاد در آب و نوک انگشتان	تماسی
در بخش هایی از بدن مانند پوست (حساس به تغییرات دمای سطح بدن) و برخی سیاهرگ های بزرگ (حساس به تغییرات دمای درون بدن) جای دارند	دما
گیرنده های مکانیکی - در ماهیچه های اسکلتی (حساس به تغییر طول ماهیچه)، زردی ها و کپسول پوشاننده مفصل ها قرار دارند - عامل اطلاع مغز از نحوه قرار گیری قسمت های مختلف بدن نسبت به هم در هنگام سکون و حرکت	حس وضعیت
در پوست و بخش های مختلف مثل دیواره سرخرگ - پاسخ به آسیب بافتی - سازش پیدا نمی کنند.	درد

نکته: به یاد داشته باشید که گیرنده های حساس به دمای خون (دمای درون بدن)،

در سیاهرگ ها و گیرنده های حساس به فشار خون، در سرخرگ ها قرار دارند

نکته: گیرنده های حس وضعیت، در ماهیچه قلبی و صاف و رباط ها وجود ندارند !!

دقچ کنید گیرنده های حس وضعیت در ماهیچه های اسکلتی، به تغییر طول ماهیچه

حساس اند (نه کشش) پناید این در انقباض اینزمتریک تحریک نمی شوند (البته در انقباض

اینزمتریک، سایر گیرنده های مکانیکی تحریک می شوند)

البته انقباض اینزمتریک در کتاب نظام چدید وجود ندارد (اما آن را پذیرید پذیریست !

انقباض اینزمتریک، انقباضی است که در طی آن، طول عضله تغییر نمی کند. مثل رُمانی که

یک و زره پردار، و زره را بالای سر محو نمی دارد (طول عضله ثابت است (اما انقباض داریم)

* درد یک ساز و کار حفاظتی است. هرگاه یاخته ها در معرض تخریب قرار گیرند،

درد ایجاد و موجب می شود که فرد برای برطرف کردن عامل ایجاد درد، واکنش مناسب

نشان دهد

* مطابق شکل اول فصل ، مژک های یاخته گیرنده شنوایی ، تقریبا هم اندازه هستند

* گیرنده حسی ، یاخته یا بخشی از آن است که اثر محرک را دریافت می کند و آن را به پیام عصبی تبدیل می کند

* گیرنده های حسی انسان را می توان براساس نوع محرک ، در پنج دسته **کلی** طبقه بندی کرد :

گیرنده های مکانیکی ، شیمیایی ، دمایی ، نوری و درد

* عوامل گوناگونی مانند **تغییر شکل در اثر فشار ، مواد شیمیایی و تغییر دما** (این اثر محرک پودن) ، نفوذپذیری غشای

گیرنده به یون ها و در نتیجه پتانسیل غشای آن را تغییر می دهند (این هم تپدیل اثر محرک به پیام عصبی پود)

* شکل زیر، یک گیرنده فشار پوست را نشان می دهد . این گیرنده **انتهای دارینه** (دندربیت) یک نورون حسی است

که درون پوششی چند لایه و انعطاف پذیر از نوع بافت پیوندی (این پوشش رو با علاف میلین (اشتباه تگیریدا !) قرار دارد .

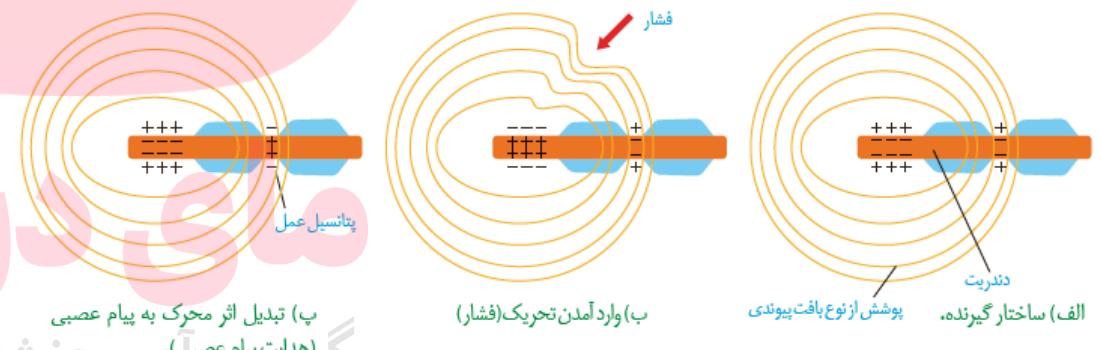
فسرده شدن این پوشش ، رشته دندربیت را تحت فشار قرار می دهد و در آن تغییر شکل ایجاد می کند . در نتیجه کانال های

یونی غشای گیرنده ، باز شده و پتانسیل الکتریکی غشا تغییر می کند . به این ترتیب در دندربیت پیام عصبی ایجاد و

به دستگاه عصبی مرکزی ارسال می شود

به این نکته چالب دقچ کنید : از مطلب پالا می فهمیم که کاهی اوقات در ایجاد یک پیام عصبی ، علاوه پر باقت عصبی ،

بافت پیوندی نیز می تواند دارای نقشی کلیدی باشد

پ. تبدیل اثر محرک به پیام عصبی

(هدايت پیام عصبی)

ب) وارد آمدن تحریک(فشار)

پوشش از نوع بافت پیوندی

الف) ساختار گیرنده.

* وقتی گیرنده ها مدتی در معرض محرک ثابتی قرار گیرند ، پیام عصبی کمتری ایجاد می کنند ، یا اصلا پیامی

ارسال نمی کنند . این پدیده را **سازش گیرنده ها** می نامند . در این حالت ، اطلاعات کمتری به مغز ارسال می شود .

در نتیجه مغز می تواند اطلاعات مهم تری را پردازش کند . **گیرنده های درد سازش پیدا نمی کنند** ! (این پدیده کمک

می کند مادامی که محرک آسیب رسان و وجود داشته باشد ، فرد از وجود محرک آگاه باشد)

نکته: مطابق شکل کتاب ، گیرنده های فشار در عمق پوست قرار می گیرند (آن هایی که در سطح هستند ، فشار نیستند)

فعالیت ماهیچه های مژگانی در تطابق:

انقباض عضلات مژگانی «» افزایش ضخامت عدسی «» دیدن بهتر اشیاء نزدیک استراحت عضلات مژگانی «» کاهش ضخامت عدسی «» دیدن بهتر اشیاء دور

بیماری های چشم:

- نزدیک بینی و دور بینی :

فرد نزدیک بین «» کره چشم بیش از اندازه بزرگ «» پرتوهای نور اجسام دور در جلو شبکیه متتمرکز می شوند

فرد دور بین «» کره چشم کوچکتر از اندازه طبیعی «» پرتوهای نور اجسام نزدیک در پشت شبکیه متتمرکز می شوند

* افراد نزدیک بین ، اجسام دور را واضح نمی بینند

* افراد دوربین ، اجسام نزدیک را واضح نمی بینند

نکته: در برخی افراد ، همگرایی عدسی کاهش می یابد و فرد به دور بینی مبتلا می شود . در صورت افزایش ضخامت و همگرایی عدسی ، فرد دچار نزدیک بینی می شود .

پس این نکته مهم را به یاد داشته باشید که نزدیک بینی و دور بینی ، فقط به خاطر اندازه کره چشم نیست

نکته: در افراد دور بین ، مقدار زجاجیه کمتر از افراد عادی است

نکته: در افراد نزدیک بین ، مقدار زجاجیه بیشتر از افراد عادی است

* عدسی چشم ، همگرا و انعطاف پذیر بوده و با رشتہ هایی به نام تار های آویزی به جسم مژگانی متصل است

* مایعی شفاف (شفاف رو با سفید اشتباه نگیرید ! دیوار سفیده اما شیشه شفاف !) به نام زلاییه فضای جلوی عدسی چشم را پر کرده است که از مویرگ ها ترشح می شود .

* زلاییه مواد غذایی و اکسیژن را برای عدسی و قرنیه فراهم و مواد دفعی آنها را جمع آوری می کند و به خون می دهد

* ماده ای ژله ای و شفاف به نام زجاجیه در فضای پشت عدسی قرار دارد که شکل کروی چشم را حفظ می کند (یادگار پاشه زجاجیه ژله ای هستش ولی ژله ای نیست ! چرا ؟ چون پرای حقیقت شکل کره ای چشم که وظیفه زجاجیه س، پاید از یه ماده ژله ای استفاده بشه تا پنهان وظیفه ای خودش رو به خوبی انجام پده !)

* پرتو های نور توسط قرنیه و عدسی همگرا شده و بر روی شبکیه و گیرنده های نوری آن متتمرکز می شوند . یاخته های استوانه ای در نور کم و یاخته های مخروطی در نور زیاد ، تحریک می شوند

نکته: از جمله قبلی متوجه می شویم که یاخته های استوانه ای در مقایسه با مخروطی ، نسبت به نور حساس تر هستند

* سلول های مخروطی به ما توانایی دیدن **رنگ و جزئیات** ظرفی اشیا را می دهند و در نتیجه ای تحریک آن ها ، تصاویر دقیقی تولید می شود

* بخشی از شبکیه را که در امتداد محور نوری کره چشم قرار دارد ، لکه زرد می نامند . این بخش در **دقت و تیزبینی** اهمیت دارد ; زیرا **گیرنده های مخروطی در آن فراوان ترند**

نکته: در منطقه لکه زرد ، شبکیه نازکتر می شود : اما با این وجود ، گیرنده های مخروطی در این منطقه از سایر مناطق چشم بیشتر است

* با برخورد نور به شبکیه ، ماده حساس به نور ، درون گیرنده های نوری تجزیه می شود و واکنش هایی را به راه می اندازد که به ایجاد پیام عصبی منجر می شوند

* وینتامین A برای ساخت **(نه تجزیه و نه انجام واکنش !)** ماده حساس به نور لازم است

نکته: یاخته های استوانه ای ، ماده حساس به نور بیشتری در مقایسه با یاخته های مخروطی دارند

تطابق: هنگام دیدن اشیای نزدیک ، با انقباض ماهیچه های مژگانی ، عدسی ضخیم می شود . وقتی به اشیای دور نگاه می کنیم ، با استراحت این ماهیچه ها ، عدسی باریک تر می شود . این فرایند ها تطابق نام دارد

دقت کنید هنگام صحبت درمورد یک چشم انسان ، استفاده از واژه ای **جمع اچسام مژگانی** ، پرخلاف ماهیچه های مژگانی غلط است و باید به صورت مقدار (جسم مژگانی) پیاید (البته این مورد در تشریح چشم کاو رعایت نشده است)

* گوش درونی از دو بخش حلزونی و دهليزی تشکیل شده است . بخش حلزونی در شنواهی و بخش دهليزی در تعادل نقش دارد

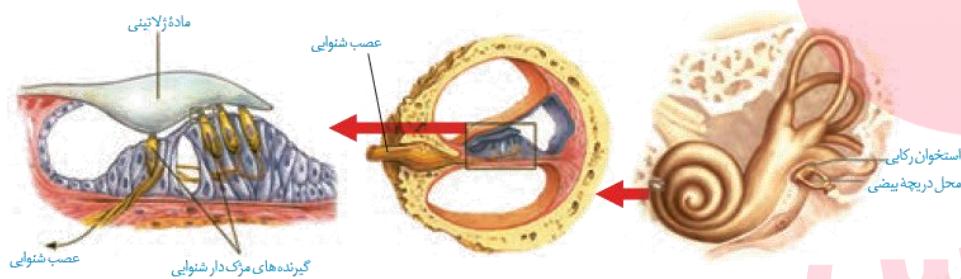
* با ارتعاش پرده صماخ ، به ترتیب استخوان های چکشی ، سندانی و رکابی نیز به ارتعاش در می آیند . کف استخوان رکابی ، دریچه بیضی (یک پرده ای نازک) را می لرزاند و ارتعاش این دریچه باعث ارتعاش مایع درون حلزون گوش می شود .

نکته: استخوان های چکشی ، سندانی و رکابی در شنواهی نقش مستقیمی دارند ! پس می توانیم بگوییم حتی بافت استخوان نیز در درک محیط پیرامون تاثیر گذار است !

* ارتعاش مایع درون حلزون ، سبب لرزش ماده ژلاتینی شده و این لرزش سبب خم شدن مژک های یاخته های مژک دار حلزون گوش می شود . در نتیجه این یاخته ها

تحریک می شوند و بخش شنواهی عصب گوش ، پیام عصبی ایجاد شده را به مغز می برد

دقت کنید لرزش استخوان رکابی مستقیماً باعث لرزش مایع موجود در حلزون گوش می شود ؛ نه ماده ژلاتینی !

نکته: در داخل بخش حلزونی گوش ، بافت پوششی سنگفرشی و استوانه ای دیده می شود

نکته: بیشترین بخش سلول های بخش حلزونی گوش را سلول های پوششی تشکیل می دهند ؛ نه گیرنده های حسی !

نکته: سلول های پوششی حلزون گوش ، در بعضی قسمت ها دو لایه و در بعضی قسمت ها تک لایه هستند

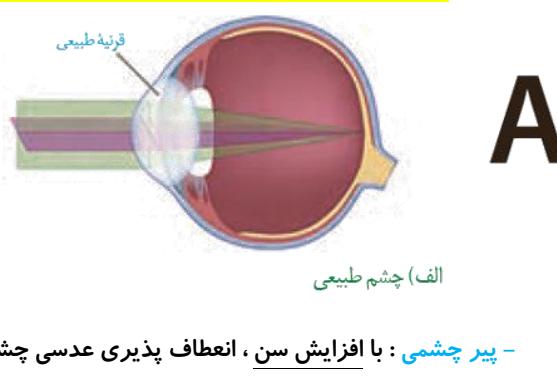
- آستیگماتیسم : اگر سطح عدسی یا قرنیه (اعضایی که توسط زلایه تغذیه می شدند !) کاملاً کروی و صاف نباشد ، پرتوهای نور به طور نامنظم به هم می رسد (نه اینکه اصلاً نرسد !) و روی یک نقطه شبکیه متتمرکز نمی شوند .

در نتیجه تصویر واضحی تشکیل نمی شود . در این حالت ، چشم دچار آستیگماتیسم است . برای اصلاح دید این فرد از عینکی استفاده می کنند که عدسی آن عدم یکنواختی انحنای قرنیه یا عدسی را جبران می کند

دقت کنید در آستیگماتیسم ، پرتوهای نوری روی شبکیه متتمرکز می شوند اما روی یک نقطه متتمرکز نمی شوند !

A

الف) چشم طبیعی

ب) چشم آستیگمات و تصویری که هر کدام می بینند.

- پیر چشمی : با افزایش سن ، انعطاف پذیری عدسی چشم کاهش پیدا می کند و تطبیق دشوار می شود . این حالت را

پیر چشمی می گویند که به کمک عینک های ویژه اصلاح (بهبود کامل نمی یابد !) می شود

دقت کنید در پیماری پیر چشمی ، مشکل در تطابق په علت مشکل در عدسی می باشد نه جسم مژگانی !!!

* گیرنده های مکانیکی درون گوش ، در شیدن و حفظ تعادل بدن نقش دارند . گوش سه بخش درونی ، میانی و بیرونی دارد

* لاله و مجرای گوش ، بخش بیرونی گوش را تشکیل می دهند .

لاله گوش » جمع آوری امواج صوتی

مجرای شنواهی » انتقال امواج به گوش میانی

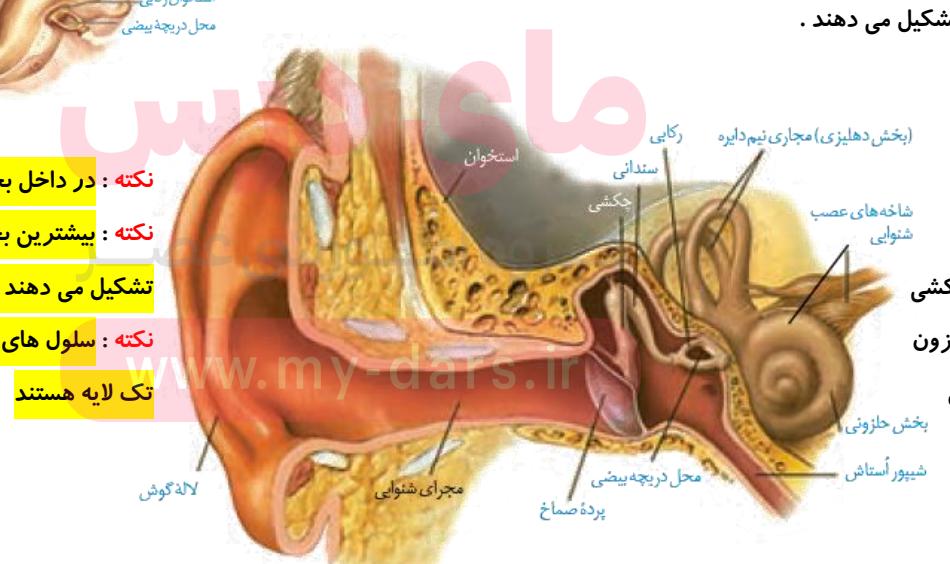
استخوان گیجگاهی » حفاظت از انتهای مجرأ و

بخش های میانی و درونی گوش

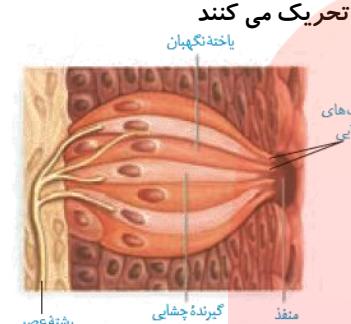
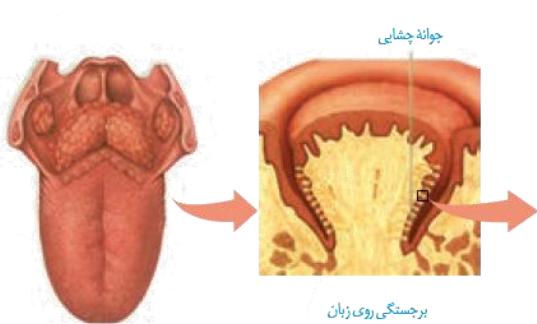
پرده صماخ » تولید ارتعاش و رساندن آن به چکشی

چکشی ، سندانی و رکابی » انتقال ارتعاش به حلزون

شیبور استنش » تامین هوای گوش میانی از حلق

* در دهان و برجستگی های زبان ، جوانه های چشایی و درون این جوانه ها گیرنده های چشایی قرار گرفته اند. ذره های غذا در براق حل می شوند و یاخته های گیرنده چشایی را

نکته: در هر برجستگی روی زبان ، چندین جوانه چشایی و در هر جوانه چشایی چندین گیرنده ی چشایی وجود دارد

نکته: هر گیرنده چشایی ، توسط ۲ یاخته نگهبان احاطه شده است

نکته: طبق شکل در جوانه چشایی به جز یاخته های چشایی و یاخته های نگهبان ، یاخته های دیگری نیز وجود دارند که با منفذ بیرون ارتباط ندارند

دقیق کنید مرگ های چشایی متعلق به یاخته های نگهبان هستند؛ نه گیرنده های چشایی !

* انسان پنج مزه اصلی شیرینی ، شوری ، ترشی ، وتلخی و مزه اوامامی را احساس می کند.

اوامامی (الذید) برای توصیف یک مزه مطلوب که با چهار مزه دیگر تفاوت دارد ،

به کار می رود . اوامامی مزه غالب غذاهایی است که آمینواسید گلوتامات دارند ؛

مانند عصاره گوشت . علاوه بر مزه چشایی ، بُویابی نیز در درک درست مزه غذا تاثیر دارد

* ماهیت پیام های عصبی یکسان است اما تفسیر آنها متفاوت است . پیام هایی که هر نوع از

گیرنده های حسی ارسال می کنند ، به بخش یا بخش های ویژه ای از **دستگاه عصبی مرکزی**

و **قشر مخ** وارد می شوند . پیام های بینایی قبل از رسیدن به قشر مخ ، از بخش های دیگری

از مغز مانند تالاموس می گذرند . چلپیای (کیاسمای) بینایی محلی است که بخشی از

آکسون های عصب بینایی یک چشم ، به نیم کره مخ مقابل می روند . پیام های بینایی

سرانجام به لوب های **پس سری** قشر مخ وارد و در آنجا پردازش می شوند

* یاخته های مژکدار حس تعادل ، درون **سه مجرای نیم دایره ای** واقع در گوش درونی قرار گرفته اند . حرکت سر ، این یاخته ها را تحریک می کند . درون مجرای نیم دایره از مایعی پر شده است و مژک های یاخته های گیرنده نیز در ماده ای ژلاتینی قرار دارند

* با چرخش سر ، مایع درون مجرای به حرکت در می آید و ماده ژلاتینی را به یک طرف خم می کند . مژک های یاخته های گیرنده ، خم و این گیرنده ها تحریک می شوند . این پیام عصبی توسط بخش تعادلی عصب گوش به مغز (**به ویژه مخچه**) می رسد

دقیق کنید حرکت سر مستقیماً باعث خم شدن مایع ژلاتینی نمی شود ! بلکه مایع را به حرکت در می اورد و این مایع سبب خم شدن ماده ژلاتینی می گردد

نکته: در مجرای نیم دایره برخلاف بخش حلقه ای ، گیرنده های مکانیکی کاملاً

چسبیده به هم قرار دارند و بین آنها سلول پوششی وجود ندارد

* برای حفظ تعادل ، مغز از بخش تعادلی گوش و گیرنده های دیگری مانند (**نه فقط** !) گیرنده های وضعیت نیز پیام دریافت می کند

* گیرنده های بُویابی در سقف حفره بینی قرار دارند . این گیرنده های یاخته های عصبی اند که **دندربیت هایشان مژک دار** است . مولکول های بُودار های تنفسی ، این یاخته ها را تحریک می کنند . آکسون این یاخته های بُویابی را به لوب (پیاز) های بُویابی مغز

می بردند . پیام بُویابی سرانجام به قشر مخ ارسال می شود

نکته: گیرنده های بُویابی در لای سلول های

پوششی قرار دارند

نکته: هسته یاخته های استوانه ای پوششی ،

در سمت حفره بینی قرار دارد

نکته: طبق شکل مشخص است **علاوه بر سلول های**

پوششی استوانه ای و گیرنده های بُویابی ،

یاخته های دیگری نیز در سقف حفره بینی وجود دارند

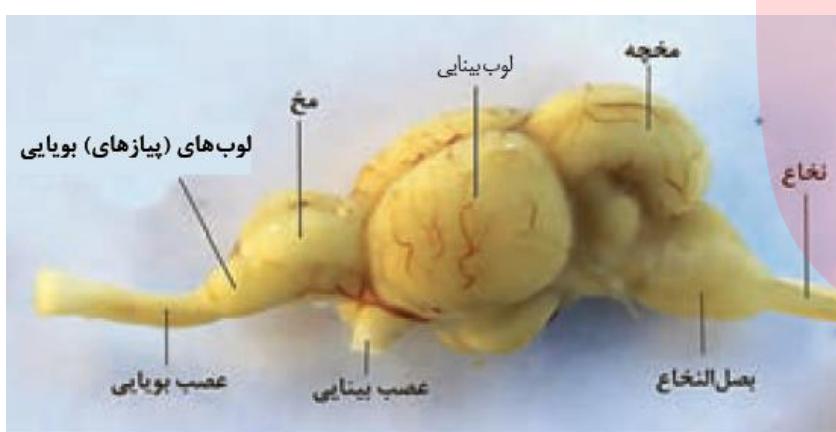

* برخی مارها (همانند مار زنگی) می‌توانند پرتوهای فروسرخ (نه فرابینفشن !!) را تشخیص دهند. به کمک این گیرنده‌ها، مار پرتوهای فروسرخ تاییده از بدن شکار را دریافت و محل آن را در تاریکی تشخیص می‌دهد.

* همانطور که در شکل زیر می‌بینید، لوب‌های (پیازهای) بویایی ماهی نسبت به کل مغز

جانور از لوب‌های بویایی انسان، بزرگ‌تر است. دققت کنید لوب‌های بویایی ماهی از لوب‌های پویایی انسان پرگرترین نیست! بلکه اندازه نسبی آن‌ها (نسبت به کل مغز) پرگرتر است!

نکته: لوب‌های بینایی ماهی بزرگ‌ترین بخش مغز ماهی است و برخلاف انسان، در ماهی مخچه از مخ بزرگ‌تر است

* در بدن انسان گیرنده‌های فرابینفشن وجود ندارد در حالی که برخی جانوران گیرنده‌های دریافت کننده آنها را دارند.

* خط جانبی در دو طرف بدن ماهی ها (همه ماهی ها !)، در زیر پوست (نه در پوست !) امتداد یافته است و از راه سوراخ‌هایی با محیط بیرون در ارتباط است. درون کانال، یاخته‌های مژک دارند که به ارتعاش آب حساس‌اند.

مژک‌های این یاخته‌ها (نه خود یاخته ها !) در ماده ای ژلاتینی قرار دارند. جریان آب در کانال، این ماده ژلاتینی را به حرکت در می‌آورد و سبب خم شدن مژک‌ها و در نهایت تحریک گیرنده‌ها می‌شود. خط جانبی به ماهی کمک می‌کند که

از وجود اجسام (غیر متحرک) و جانوران دیگر (متتحرک یا غیر متتحرک) آگاه شود

نکته: در خط جانبی ماهی، تعداد

یاخته‌های پشتیبان از یاخته‌های مژک دار

بیشتر است

نکته: در خط جانبی ماهی، مژک‌های

یاخته‌ی مژک دار هم اندازه نیستند

نکته: در خط جانبی ماهی به هر یاخته

مژک دار، دو رشته عصبی متصل می‌شود

* روی هر یک از پایهای جلویی جیرجیرک یک محفظه‌ها وجود دارد که پرده صماخ روی آن کشیده شده. لرزش پرده در اثر امواج صوتی، گیرنده‌های مکانیکی را که در پشت پرده صماخ قرار دارند، تحریک کرده و جانور صدا را دریافت می‌کند

* در مگس، گیرنده‌های شیمیایی در موهای روی پا های آن قرار دارند.

مگس‌ها به کمک این گیرنده‌ها انواع مولکول‌ها را تشخیص می‌دهند

نکته: گیرنده‌های شیمیایی روی تمام پاهای مگس قرار دارند ولی گیرنده‌های صدا

فقط روی پاهای جلویی جیرجیرک قرار دارند

* چشم مرکب در حشرات دیده می‌شود و از تعداد زیادی واحد بینایی تشکیل شده است.

هر واحد بینایی، یک قرنیه، یک عدسی و تعدادی گیرنده نوری دارد (پس هر چشم، دارای

تعداد زیادی قرنیه، تعداد زیادی عدسی و تعداد بسیار زیادی گیرنده نوری است). هر یک از

این واحد‌ها تصویر کوچکی از بخشی از میدان بینایی را ایجاد می‌کنند. دستگاه عصبی جانور، این اطلاعات را یکپارچه و

تصویری موزاییک ایجاد می‌کند. گیرنده‌های نوری برخی حشرات مانند زنبور، پرتوهای فرابینفشن را نیز دریافت می‌کنند

www.my-dars...